



Sodstvo: Javnost ne sme vedeti, da je Božič še obsojen

Fotoreporterja **Janija Božiča** bo izgubljeni poskus za varstvo zakonitosti pred vrhovnim sodiščem stal 250 evrov.



Na posnetku fotoreporter, ki je obsojen za dobro opravljeno delo

Tolikšni so le sodni stroški, ker je poskušal z zahtevo za varstvo zakonitosti izpodbiti sodbo, da mora za pet mesecev v

zapor, če v naslednjih dveh letih objavi še kakšno ostro fotografijo. Obsojen je, ker je med fototerminom fotografiral **Alenko Bratušek**, ko so jo poslanci pred leti volili za premierko.

V senatu, ki je odločil, je bil tudi **Damijan Florjančič**, ki ga je pravosodni minister **Goran Klemenčič** predlagal za novega šefa vrhovnega sodišča. Florjančič je dobil zeleno luč mandatno volilne komisije, za novega šefa vrhovnega sodišča pa so ga že izvolili tudi poslanci.

V zapor bo Jani Božič moral, če objavi še kakšno fotografijo kot je bil posnetek Alenke Bratušek, ko je 20 minut pred izvolitvijo za šefico vlade iz Moskve dobila SMS čestitko Petra Kraljiča. Za ta posnetek je bil obsojen, ker se je na njem videlo, kaj se je izpisalo na ekranu telefona.

Posnetek je Božič naredil v parlamentu med uradnim fototerminom, ko so bile v Bratuškovo uprte številne kamere in fotoaparati.

Fotoreporter, ki ne dela ostrih slik, takšnih, na katerih se kaj vidi, slabo opravlja svoje delo.

Bizarno: Sodniki sami zagrešili isto

Bizarnost ureditve najbolj kaže ravnanje sodišča samega ob seznanitvi medijev z odločitvijo. Novinarjem so odločitev najprej poslali kot je napisana, pozneje pa še prošnjo, naj je ne upoštevajo, ker so dokument pozabili »anonimizirati«. Če se pošalimo: storili so tisto zaradi česar je obsojen Božič. Domnevno posegli v zasebnost. Le da njim zanesljivo ne bo treba v zapor. Božič pač ni premierka. Sodniki pa ne fotoreporterji.

Razlika med prvotnim in dopustnim dokumentom pa je nadvse zgovorna. V prvotni verziji, ki je po mnenju sodstva javnost ne sme upoštevati, je bilo namreč zapisano ime Janija Božiča. V dopustni verziji pa le začetnice.

V IMENU LJUDSTVA

Vrhovno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali vrhovna sodnica Barbara Zobec kot predsednica ter Branko Masleša, Florjančič, Maja Tratnik in Vesna Žalik kot člani,

ob sodelovanju višjega pravosodnega svetovalca Leona Recka kot zapisnikarja

v kazenski zadevi zoper obsojenega: **B** **B**, zaradi kazni določene v tretjem odstavku v zvezi z 2. točko drugega odstavka 139. člena Kazenskega zakonika

o zahtevi za varstvo zakonitosti obsojenčevega zagovornika, odvetnika Cerjaka iz Ljubljane, zoper sodbo Okrajnega sodišča v Ljubljani I K 3155/2015, v zvezi s sodbo Višjega sodišča v Ljubljani VII Kp 3155/2015

Da novinarju ni uspelo spodbiti sodbe, sodišče čisto dobesedno prikriva, ko briše njegovo ime in s tem poskuša doseči, da bi to storili tudi mediji. Ki pa tega niso storili, tudi ker so pomotoma najprej dobili obvestilo, v katerem je pisalo več.

No, pa ker tisti novinarji v medijih, ki se spoznajo, tudi vedo, za koga v tej sodbi gre.

Sodniki so odločili že sredi decembra lani. Te dni so odločitev le razglasili.



Senat vrhovnega sodišča, ki je odločil, da v tem primeru ne bo varoval zakonitosti, je vodila Barbara Zobec, člani so bili Branko Masleša, Damijan Florjančič, Maja Tratnik in Vesna Žalik.

Vsaj imen sodnikov, ki sodijo, sodstvo skupnosti več ne prikriva.

Presojal je skoraj več kot le vrh sodnega sistema.

Barbara Zobec je soproga ustavnega sodnika Jana Zobca, ki je v preteklosti ostro kritiziral Maslešo zaradi ravnanj v prejšnjem sistemu in v času osamosvajanja na sodišču v Kopru. Kjer je v svoji karieri delal tudi Florjančič.

Koper je, če poenostavimo, pomembna valilnica nadvse pomembnih sodnikov v državi in tudi konfliktov v njem.